

Υπό HUBERT FOSS

‘Ο εξαιρετικά δημοφής καιρός, τούς καλοκαιριτικούς μήνες, και το συνθησιμένο σκόρπισμα τών κατοίκων τών πόλεων στις άκρογαλιές, στα βουνά ή στο εξωτερικό, φαίνεται ότι δέν έπείρασε πολύ τήν όρξη τού βρετανικού κοινού γιά τή μουσική. ‘Από όλη τή Μεγάλη Βρετανία φτάνουν ειδήσεις πού τó έπιβεβαιώνουν.

Στό Λονδίνο, τά Πρόκειντλ Κόνσέρτος τού Χένρυ Γούντ συνεχίσαν τó κανονικό τους πρόγραμμα, συγκεντρώνοντας πολόν κόσμο όπως και τά περασμένα χρόνια. Τis πρώτες εβδομάδες τής σεζόν, έγιναν πολλές σημαντικές πρώτες εκτελέσεις, και παίχτηκαν διάφορα έλεκτικά έργα από τó συνηθισμένο ρεπερτόριο έργων γιά όρχηστρα. ‘Απ’ αυτά, τά δύο μεγαλύτερα ήταν τó Κονσέρτο γιά βιολί τού ‘Αλαν Μπούς και ή Λειτουργική Συμφωνία (SYMPHONIE LITURGIQUE) τού ‘Αρθουρ Χόνεγερ. Τó τελευταίο αυτό έργο έχει παιχθί στην Παρίσι και στην ‘Ελβετία, αλλά στό Λονδίνο εκτελέστηκε γιά πρώτη φορά. ‘Ο ‘Αλαν Μπούς, τó Κονσέρτο του γιά βιολί τó συνέθεσε και τó άφιέρωσε στό Μάξ Ρόσεαλ, πού έδω και μερικά χρόνια μένει στό Λονδίνο. Τό έπαιξε ο ίδιος μέ διευθυντή τής Φιλαρμονικής ‘Ορχήστρας τού Λονδίνου τó Μπάτζιλ Κάμερον. ‘Ο Μπούς (γεννήθηκε στό 1900) σπούδασε σύνθεση κοντά στόν Τζών ‘Αίρλαντ και πιάνο κοντά στόν ‘Αρθουρ Σνάμπελ. Είγαι μένδρας μέ ίσχυρες κοινωνικές και πολιτικές άντιλήψεις και τó Κονσέρτο του γιά βιολί είναι φανερά γραμμένο πάνω σέ ιδεολογικές γραμμές. ‘Ο σολίστας είναι τó άτομο, ή όρχήστρα ή οργανωμένη κοινωνία, ενώ ή μουσική άπεικονίζει τόν άνάγνα τού άτόμου και τήν τελική θεληματική του ειδοχή στην άδελφότητα τών ανθρώπων. Παρ’ όλο πού έχει γραφή γιά νά έκφράση όλες αυτές τις ιδέες, τó Κονσέρτο γιά βιολί είναι αυτό καθ’ ήαυτό ένα σημαντικό έργο, ένα κομμάτι καθαρής μουσικής, γερά συγκροτημένο, πλούσιο σέ φαντασία, και γενικά ένα πραγματικό έργο τέχνης, πού δείχνει ότι ο Μπούς είναι ένας στοχαστής μουσικός, πού φθάνει σήμερα στην πλήρη του ώριμότητα. ‘Ο Μπούς τώρα τελευταία τελείωσε τή Συμφωνία τού ‘Νότινγκαμ, πού τού είχε άναθεθεί νά γράψη τó Συνεταιριστικό Κίνημα.

Τελευταίως δόθηκε ή εύκαιρία νά δοκιμαστή ή άξία τής νέας ‘όροφής’ από άλουμίνο τού ‘Άλμπερτ Χάλ, τού Λονδίνου, μέ τήν όποια άντικαταστάθηκε ή παλιά πρόσθετη όροφή από μεταξωτό ύφασμα πού ήταν τοποθετημένη πάνω από τήν όρχήστρα) ύστερα από πολλά πειράματα άκουστικής. Μπορούμε δέ νά πούμε μέ βεβαιότητα ότι έτσι ή άκουστική τής αίθουσας βελτιώθηκε αισθητά. Τώρα ή διαύγεια είναι πολύ μεγαλύτερη, οι λεπτομέρειες αποδίδονται πολύ καλύτερα και ή ένοχλητική άντίχηση, άν δέν έξουθερωθήκε έντελώς, έχει σημαντικά έλλατωθεί. Στό μειαό, συζητείται ή άνοικοδομη τó Κούην Χάλ, τής ώραιότερης από τις μεγάλες αίθουσας συναυλιών τής ‘Αγγλίας, πού καταστράφηκε από τις έθχρικές αεροπορικές έπιδρομές, τó 1940. Οι συζητήσεις άντιγράφονται με τó τού Θρασαυροφυλακίου, τών άνιερσοφώνων τού Στέμματος (πού είναι ιδιοκτήτης) και τών κ.κ. Τσάππελ και Σία, Λτδ, μουσικού έκδοτικού οίκου, πού έπι

40 χρόνια ήταν οι ένοικιστές τού παλαιού Κούην Χάλ. Μεταξύ τών ένδιαφερομένων είναι και τó Συμβούλιο Καλών Τεχνών τής Μεγάλης Βρετανίας και τó HENRY WOOD MEMORIAL TRUST (οι θαυμαστές τού Χένρυ Γούντ από όλον τόν κόσμο έχουν συστήσει εις μνήμη του ένα Ταμείο, όπου συγκεντρώνουν κάθε χρόνο χρήματα, τά όποία διαθέτουν γιά όποτροφές μουσικών σπουδών).

Γιά τήν ώρα τó βασικό πρόβλημα είναι ο άριθμός τών άτόμων πού θά μπορεί νά έξυπηρετη ή νέα αίθουσα (4000—5000 ή 2500—4000;) Οί προβλέψεις γιά τήν αίθουσα συναυλιών τού Λονδίνου είναι γιά τήν ώρα πολύ καλές μέ τó νέο σχέδιο και τó όπό μελέτη νέου κρατικού κτίριου, πού θά χτιστεί στη νότια όχθη τού Τάμεση, γιά τó Φεστιβάλ τής Βρετανίας στό 1951.

‘Ο θίασος Μπαλλέτου Σάντλερς Ουέλλς (Βασιλική ‘Όπερα, Κόβεντ Γκάρντεν, Λονδίνο) άνέβασε τήν ‘Επεντάμορφη (SLEEPING PRINCESS) τού Τσαϊκόβσκυ τού Μαργκό Φοντέιν στόν πρώτο ρόλο. ‘Η παράσταση αυτή ήταν ένα είδος άποκαιρητιστικής παράστασης—προτό ο θίασος όφγη γιά τήν τούρπη τόν στην ‘Αμερική—μέ διευθυντή όρχήστρας τόν κ. Κόνσταντ Λάμπερτ, πού ζαναγορίσει στην παλιά του θέση.

Οί έπιοκίτες τού Λονδίνου—ή κίνηση τού Λονδίνου θυμίζει τήν Ουάλ Στρήτ και τó Παρισινό Χρηματιστήριο—θά έκπληγούν τσως νά δούν ότι ακόμα τώρα, τήν τελευταία περίοδο τών διακοπών, οι σταρτιντικές Μπάντες δίνουν συναυλίες τις εβδομηβνίδες άρες στό σκαλοπάτια τού Καθεδρικού ναού τού ‘Αγίου Παύλου. Τis συναυλίες αυτές παρακολουθούν πολλοί περαστικοί, ένθουσιώδεις φίλοι τής μουσικής, πού σταματούν γιά νά άκούσουν. Πολλοί από αυτούς είναι έργάτες τού Σιτυ.

Τά νέα πού έρχονται από τις έπαρχίες είναι πολλά και διάφορα. Τό Φεστιβάλ τού ‘Εδιμβούργου σημείωσε άφάνταστη έπιτυχία, και ή κίνηση τού κόσμου έλασε κάθε προηγούμενο ρεκόρ. Τό Φεστιβάλ τού ‘Εδιμβούργου, πού διέτρεξε τόν τρίτο του χρόνο, έχει γίνει πολύ δίκαια διεθνές θέμα. ‘Εκτός από τή μουσική, τά δύο άλλα σπουδαία πράγματα πού παρουσιάσε ήταν τó νέο θεατρικό έργο τού κ. Θ. Σ. ‘Ελιοτ ‘Κάκτειλ Πάρτυ (THE COCTAIL PARTY) και τó μεγάλο κινηματογραφικό Φεστιβάλ. ‘Από τήν όψη τής μουσικής τó χαρακτηριστικό τής πρώτης εβδομάδος τού Φεστιβάλ, πού συνεκέντρωσε πάνω πολλούς άκράτους, ήταν ή ποικιλία τού προγράμματος. Τήν ένορκτήριο συναυλία έβδωσέ ο Σέρ Τόμας Μπήτσμ μέ τή Βασιλική Φιλαρμονική ‘Ορχήστρα τού Βερολίνου, μέ διευθυντή τó Σέρ Τζών Μπαμπινρόλλι και ύστερα τó Γιοζέφιν Γκούσσενος. ‘Ο θίασος Γκλάντεντμωρν παρουσίασε τó COSI FAN TUTTE τού Μότσαρτ και τó UN BALLO IN MASCHERA τού Βέρντι, μέ σκηνοθεσία τού Κάρλ ‘Εμπερτ. ‘Ο δρ. Ρέτζιναλντ Τζάκς μέ τήν όρχήστρα του έπαιξε μικρότερα έργα γιά όρχήστρα, και τó Κουαρτέτο έγχόρδων Γκριλλερ, μουσική βαλσατιού μέ τó Δεύτερο Κουαρτέτο τού Μπαρτόκ και τó Κουαρτέτο σέ ντό έλασσον τού Μπράνς, έργο 51, άριθ. 1. ‘Εκτός από τά ρεσιτά και τά θεατρικά έργα είχαμε και τó Μπαλέτο τών ‘Ηλυσίων (LES BALLETS DES CLAMPS ELYSEES).

Πολλά από τὰ μουσικά ἔργα μεταδόθηκαν ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο σὲ ὅλο τὸν κόσμον.

Ὁ διδάσκαλος μαέστρος Σέρ Τζὼν Μπαρμπιρόλλι ἐμφανίσθηκε ὡς διευθυντὴς ὀρχήστρας στὸ Φεστιβάλ τοῦ Ἐδιμβούργου παρὰ τὶς συστάσεις τοῦ γιαιτροῦ του. Τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Σέρ Τζὼν ἔχει πάθει ὑπερκόπωση καὶ πρέπει ν' ἀναπαυθῆ γιὰ λίγον καιρὸ, τὸν ἔκαμε ν' ἀποφασίσαι νὰ μὴν ἀναλάβῃ ἄλλες ὑποχρεώσεις γιὰ τὸ 1950, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν κανονικὴν του ἐργασία μὲ τὴν ὀρχήστρα Χαλλέ τοῦ Μάντσεστερ. Μαζὶ μ' αὐτὴ τὴν εἴδηση, ἔρχονται καὶ οἱ ἀναμενόμενες συναυλίες τῆς Ὁρχήστρας Χαλλέ — μιὰ θαυμασιὰ σειρά κοντσέρτων ὑπὸ τῆ διεύθυνση τοῦ ἰδίου τοῦ Σέρ Τζὼν Μπαρμπιρόλλι, καὶ ἄλλων φιλοξενουμένων διευθυντῶν ὀρχήστρας, ὅπως ὁ Σέρ Μάλκολμ Σάρτζεντ, Ράφαελ Κούμπελικ, Μπόυτ Νήλ, Φερνάντο Πρεβιτάλι, Γιόζεφ Κρίπς, καὶ ἄλλων. Ὁ Σέρ Τζὼν θὰ διευθύνῃ κάποιον 120 κοντσέρτα, πράγμα ποῦ δείχνει ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ξεκουραστῆ καὶ πολὺ!

Παλιὰ συνήθεια τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καϊμπριτζ — καὶ μόνον αὐτοῦ — εἶναι νὰ ὀργανώνῃ τὴ λεγομένη «περίοδο τῶν διακοπῶν». Φέτος ὀργανώθηκε ἓνα πολὺ ἐνδιαφέρον μουσικὸ καὶ θεατρικὸ φεστιβάλ. Ἄνοιξε μ' ἓνα κοντσέρτο ἀπὸ μάντριγκαλς καὶ ἄλλα πολυφωνικὰ τραγούδια, ποῦ τραγούδησε ἡ Μάντριγκαλ Σοσαίτου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καϊμπριτζ, μὲ διευθυντὴ τὸν κ. Μπόρις Ὀρντ, τοῦ Κίνγκ'ς Κόλλετζ. Τὰ κοντσέρτα αὐτὰ δόθηκαν κοντὰ στὸ ποτάμι καὶ στὰ ὄνομαστὰ «μπάκ» τοῦ Κίνγκς Κόλλετζ. Ἡ Μάντριγκαλ Σοσαίτου τώρα τελευταία ἐξέδωκε σὲ δίσκους μερικὰ ἀπὸ τὰ ὠραιότερα, ἀγγλικά μάντριγκαλ. Ἐπίσης ἓνας θίασος ἀπὸ ἐρασιτέχνες καὶ ἐπαγγελματίες ἠθοποιοὺς μὲ διευθυντὴ πάλι τὸν κ. Ὀρντ, ἀνέβασε τὸ «Βασιλιὰ Ἄρθουρο» (KING ARTHUR) τοῦ Χένρυ Πάρσελλ, ἓνα θεατρικὸ δράμα ποῦ τὸ ἔγραψε εἰδικὰ γιὰ νὰ μελοποιηθῆ ἀπὸ τὸ συνθέτη, ὁ ποιητὴς Ντράιντεν.

Ἀπὸ τὴν Οὐαλλία ἐρχεταὶ ἡ εἴδηση ὅτι ἔγινε τὸ Ρόγιαλ Νάσοναλ Ἄιτεντφοντ — ἡ τοπικὴ μουσικὴ γιορτὴ ποῦ γίνεται κάθε χρόνο — τὸ τόσο ἀγαπητὸ στοὺς κατοικοὺ τοῦ Πριγκηπέτου, ποῦ ὀργανώνεται μεταξὺ Βορείου καὶ Νοτίου Οὐαλλίας. Φέτο ἔγινε στὸ Ντόγκελλυ, ποῦ βρίσκεται κοντὰ στὴν Ἰρλανδικὴ θάλασσα καὶ στὰ φηλά βουνὰ τῆς Κεντρικῆς Οὐαλλίας. Λέγεται ὅτι ὁ μεγάλος διαγωνισμὸς ἀνδρικῆς χωρῶς συγκέντρωσε περίπου 20.000 ἀκροατῆς. Τὸ τραγούδι ἦταν ἐξαιρετικὸ. Μετὰ τὸ διαγωνισμὸ, δόθηκε μιὰ συναυλία στὴν ὁποία ἔλαβαν μέρος οἱ βραβευθέντες.

Σὲ μιὰ μικρὴ πόλιν τοῦ Ντόροσετ λειτουργοῦσε καὶ φέτος ἡ θερινὴ Σχολὴ Μουσικῆς τοῦ Μπρίανστον μὲ διευθυντὴ τὸν Οὐίλλιαμ Γκλόκ. Φέτος, ὅπως καὶ παλαιότερα, τὸ διδασκτικὸ προσωπικὸ ἀποτελεῖτο ἀπὸ διακεκριμένους προσωπικότητες, ὅπως ὁ Ζώρζ Ἐνέσκο, ἡ Νάντια Μπουλανζέ καὶ ὁ Πιέρ Φουριγιέ. Τὰ ἐνδιαφέροντα αὐτὰ μαθήματα μουσικῆς γίνονται ὅ' ἓνα σπιτί, ποῦ βρίσκεται σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ὠραιότερες καὶ πὺ γαληνὲς τοποθεσίες τῶν Ντράουλεντ τοῦ Ντόροσετ. Ἀπὸ τὸ ἔξωτερικὸ ἀκούμε ὅτι ὁ δρ. Ράλφ Βῶν Οὐίλλιαμς, ἦταν ὁ μόνος Βρετανὸς συνθέτης, ποῦ βραβεύθηκε στὸ τελευταῖο Τεσσικό Κινηματογραφικὸ Φεστιβάλ. Τὸ βραβεῖο τοῦ ἀπονεμήθηκε γιὰ τὴ μουσικὴ ὑπόκρουση, ποῦ ἔγραψε γιὰ τὴν ταινία «Σκῶτ ὁ Ἄρχων τοῦ Πόλου». Ἐπίσης ὅτι ἡ Ὄπερα Comique τοῦ Μπέντζαμιν Μπρίντεν, «Ἄλμπερτ Χέρρινγκ» (ALBERT HERRING), ἀνεβράστηκε στὴ Νέα Ἰόρκη.